

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

◀◀ ضروری ترین اقدامات ایمنی روی

مودم های وایرلس

◀◀ اطلاعات پایه امنیت در شبکه

◀◀ تست حافظه ی رم در رایانه

مدیریت تنظیمات

اولین قدم برای افزایش امنیت شبکه، دسترسی به بخش مدیریتی مودم یا روتر برای پیکربندی آن است. اغلب هنگامی که رایانه خود را با استفاده از کابل به مودم یا روتر متصل می‌کنید، سرور DHCP روی مودم یک آی‌پی به دستگاه شما اختصاص داده و شما می‌توانید با وارد کردن آدرس Gateway در مرورگر خود به صفحه مدیریت مودم وارد شوید. آدرس پیش‌فرض گیتوی نیز در راهنمای سریعی که همراه مودم ارائه می‌شود قابل مشاهده بوده و در بیشتر موارد ۱۹۲,۱۶۸,۱,۱ یا ۱۹۲,۱۶۸,۰,۱ است. همچنین به نام کاربری و رمز عبور پیش‌فرض برای ورود به این بخش نیز در همان راهنما اشاره شده و در اغلب موارد عباراتی همچون admin, admin یا admin, password یا نام کاربری admin و فاقد رمز عبور است.

قدم اول: تغییر رمز مدیریت

اولین اقدام پس از ورود به بخش پیکربندی مودم، تغییر نام کاربری و رمز عبور پیش فرض دستگاه است. برای انجام این کار معمولاً باید ابتدا به بخش تنظیمات حرفه‌ای (Advanced) مراجعه کرده سپس دنبال گزینه‌هایی مشابه با System, Management, User یا Maintenance باشید. پس از پیدا کردن گزینه موردنظر، کاربران مجاز برای دسترسی به بخش تنظیمات به‌نمایش درآمده و می‌توانید نسبت به تغییر نام کاربری یا رمز عبور اقدام کنید.

قدم دوم: تغییر نام شبکه بی‌سیم

متأسفانه برخی کاربران به نام شبکه بی‌سیم خود توجهی ندارند و این نام نیز در اغلب موارد نام یا مدل مودم یا روتر است و براحتی می‌توان با شناسایی حفره‌های امنیتی موجود در فریمور دستگاه به آن

نفوذ کرد. برای تغییر نام شبکه وای فای که همان SSID است پس از ورود به بخش مدیریت گزینه Wireless یا Wireless Lan را جستجو کرده و در تنظیمات مربوط به آن مقدار موجود در بخش SSID را به عبارت دلخواه خود تغییر دهید. (از انتخاب نام یا نام خانوادگی خود پرهیز کنید)

قدم سوم: فعال سازی رمز اتصال

شاید از میان دهها و حتی صدها شبکه وای فای تمام آنها به رمز اتصال مجهز باشند، اما مطمئنا از میان هزار شبکه در سطح شهر براحتی می توانید یک شبکه فاقد رمز عبور نیز پیدا کنید! اختصاص رمز عبور و فعال سازی الگوریتم های رمزنگاری اطلاعات از دیگر اقدامات مهم برای افزایش امنیت شبکه وای فای است. برای انجام این کار به صفحه تنظیمات وایرلس در مودم مراجعه کرده و در بخش Security Mode یکی از گزینه های شامل WPA یا WPA2 را انتخاب کنید.

در ادامه در کادر مرتبط با رمز عبور یک رمز عبور پیچیده شامل عدد و حرف را وارد و به این ترتیب رمز اتصال به شبکه را مشخص کنید. (از اختصاص شماره تلفن، شماره موبایل، کدپستی، نام و نام خانوادگی یا حتی تکرار دو یا سه مرتبه سال تولد خودداری کنید، چراکه این رمزها گزینه‌های قابل حدس زدن به‌شمار می‌روند)

قدم چهارم: غیرفعال سازی WPS

برخی از روترها و مودم‌های وایرلس از قابلیت با عنوان WPS پشتیبانی می‌کنند. به کمک این قابلیت که به صورت یک دکمه روی مودم تعبیه شده است کاربران می‌توانند بدون نیاز به رمز عبور و با فشار دکمه روی مودم و ارسال درخواست اتصال روی دستگاه هوشمند یا رایانه خود، اتصال امن و خودکار را تجربه کنند. این قابلیت گرچه مفید است، اما موارد زیادی از

وجود حفره‌های امنیتی در آن گزارش شده و پیشنهاد می‌شود برای افزایش امنیت شبکه خود ضمن مراجعه به تنظیمات مودم یا روتر، گزینه WPS را جستجو کرده و آن را غیرفعال کنید. (این گزینه ممکن است در صفحه تنظیمات وایرلس باشد)

قدم پنجم: فیلتر گذاری روی مک

همان‌طور که پیشتر نیز اشاره کردیم، آدرس مک یک آدرس فیزیکی منحصر به فرد مربوط به کارت شبکه است و هیچ‌گاه نمی‌توانید دو آدرس مک مشابه در تجهیزات تولیدی توسط شرکت‌های مختلف پیدا کنید. این منحصر به فرد بودن آدرس مک و دشوار بودن مراحل شبیه‌سازی یک آدرس جعلی موجب

شده است آدرس‌های مک به‌عنوان یکی از بهترین گزینه‌های امنیتی در شبکه‌های بی‌سیم کاربرد داشته باشند. تقریباً می‌توان گفت تمام تجهیزات شبکه‌های بی‌سیم از قابلیت فیلترگذاری روی آدرس مک پشتیبانی می‌کنند که به کمک این قابلیت می‌توانید فهرست سفید یا فهرست سیاهی از آدرس‌های مک را ایجاد کنید. آدرس‌های وارد شده در فهرست سیاه دستگاه‌هایی را شامل می‌شود که اجازه اتصال به مودم یا روتر را ندارند و آدرس‌های وارد شده در فهرست سفید نیز به‌این معناست که فقط دستگاه‌های موجود در این فهرست قادر به اتصال به شبکه است. استفاده از این روش شاید در نگاه اول کمی پیچیده یا وقتگیر باشد (مرحله پیدا کردن آدرس مک

دستگاه‌های مختلف ممکن است کمی
زمانبر باشد)، اما با توجه به میزان امنیتی که در
اختیار شما قرار می‌دهد مهم‌ترین، ضروری‌ترین و
بهترین روش برای افزایش امنیت شبکه‌های بی‌سیم
به‌شمار می‌رود. همچنین این نکته را فراموش نکنید
که پس از فعال‌سازی فهرست سفید برای آدرس‌های
مک، در صورتی که دیگر کاربران رمز اتصال به شبکه
شما را نیز در اختیار داشته باشند قادر به اتصال به آن
نخواهند بود!

برای فعال‌سازی این قابلیت باید در صفحه تنظیمات
وایرلس یا در بخش Security گزینه‌ای با عنوان
Mac Filter را جستجو کنید. با مراجعه به این
بخش و فعال‌سازی قابلیت Mac Filter می‌توانید
هریک از گزینه‌های فهرست سفید (Allow) یا
فهرست سیاه (Deny) را فعال کرده و در جدول

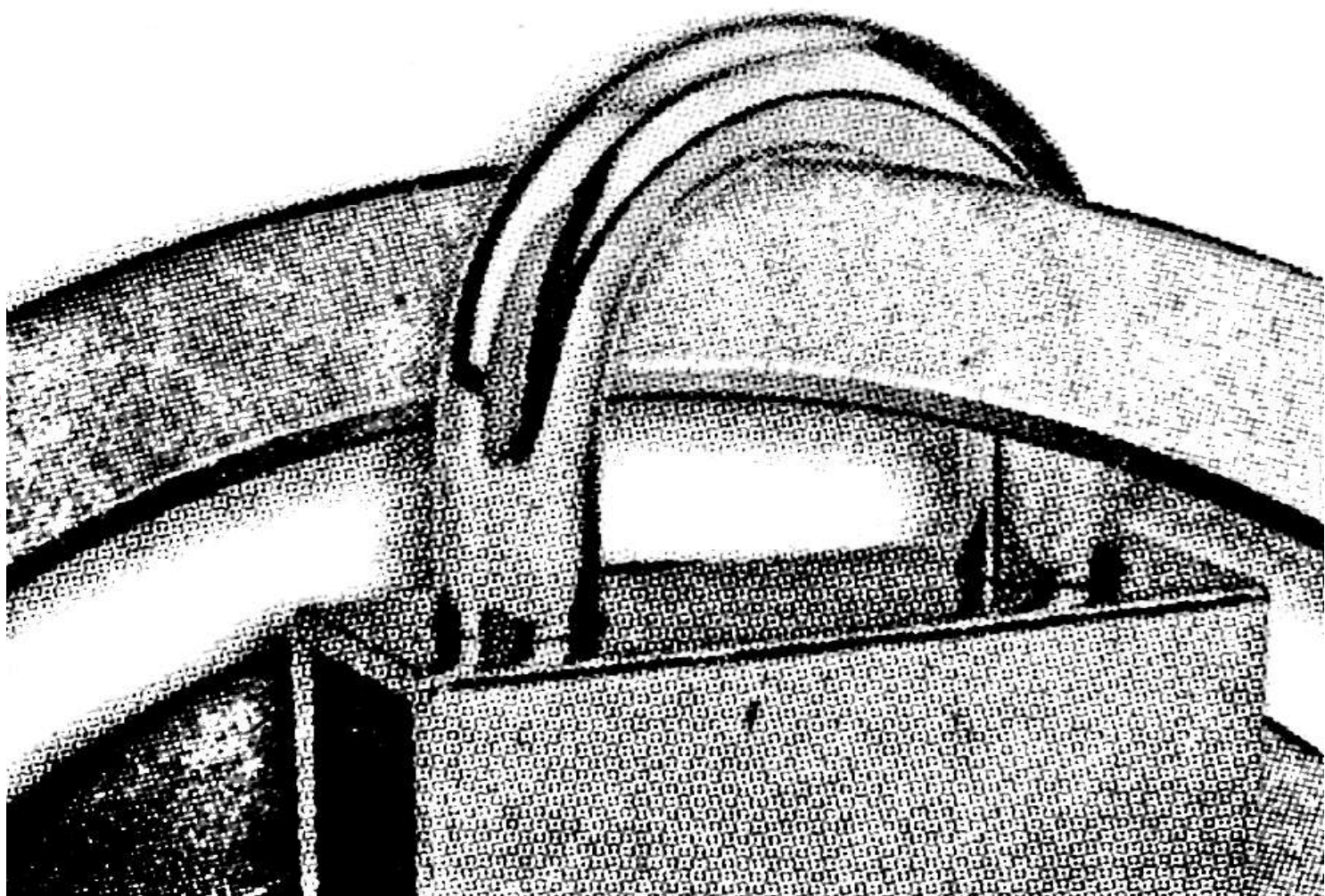
به‌نمایش درآمد آدرس‌های مک دستگاه‌هایی را که قصد دارید به شبکه متصل شوند یا مانع اتصال آنها شوید مطابق فرمت مشخص شده وارد کنید.

برای مثال چنانچه قصد دارید فهرست سفید را فعال کنید و یک رایانه رومیزی، یک لپ‌تاپ و دو تلفن همراه توسط ارتباط بی‌سیم به شبکه وای‌فای شما متصل می‌شوند، باید پس از انتخاب گزینه **Allow**، آدرس مک مربوط به چهار دستگاه مورد اشاره را در خانه‌های جدول به‌نمایش درآمد وارد کنید.

مک کجاست؟

پرسشی که بسیاری از کاربران در ذهن خود دارند این است که آدرس مک کجاست و چطور می‌توان به آن دسترسی داشت؟ آدرس مک در بسیاری از موارد روی بسته‌بندی تجهیزات شبکه به‌صورت بارکد به‌چاپ رسیده و گاهی نیز با بازکردن در باتری (قاب پشت)

دستگاه‌های هوشمند همچون تلفن همراه و تبلت می‌توان آن را مشاهده کرد. همچنین آدرس مک کارت شبکه وایرلس در لپ‌تاپ‌ها را نیز می‌توان روی بارکدهای چسبیده شده به زیرلپ‌تاپ یا روی کارتن آن مشاهده کرد، اما علاوه بر این روش‌ها، به کمک روش‌های نرم‌افزاری نیز می‌توان آدرس مک را به دست آورد.

ویندوز

۱- به منوی استارت مراجعه کرده و در کادر جستجو عبارت `ncpa.cpl` را وارد کرده و کلید اینتر را فشار دهید.

۲- در پنجره به‌نمایش درآمده همه اتصالات موجود بجز اتصال مربوط به وایرلس (Wireless Network Connection) را غیرفعال کنید. (برای انجام این کار باید روی اتصال موردنظر کلیک راست ماوس را فشار داده و گزینه `Disable` را انتخاب کنید)

۳- به منوی استارت بروید و در کادر جستجو عبارت `CMD` را وارد کرده و کلید اینتر را فشار دهید.

۴- در خط فرمان عبارت `getmac` را وارد کرده و کلید اینتر را بزنید.

۵- در فهرست نتایج ممکن است گزینه‌های مختلفی برای شما نمایش داده شود که در مقابل آنها عبارت `Disabled` یا `Disconnected` وجود دارد. بجز این گزینه‌ها یک گزینه شامل آدرس فیزیکی خواهد بود که این آدرس همان آدرس مک دستگاه شماست.

مکرر

۱- از منوی اصلی به System Preferences مراجعه کرده و به بخش Network وارد شوید.

۲- گزینه Wi-Fi را از فهرست به نمایش درآمد در ستون سمت چپ انتخاب کرده و از سمت راست

بهی کلیک کنید

از فرمان‌های زیر را در آن وارد کنید
(توجه به سیستم عامل مورد استفاده فرمان‌ها
متفاوت است):

fconfig/

sbin/i

:fcon

www.iran-bijar.com

www.iran-bijar.com

www.iran-bijar.com

www.iran-bijar.com

www.iran-bijar.com

www.iran-bijar.com

www.iran-bijar.com

www.iran-bijar.com

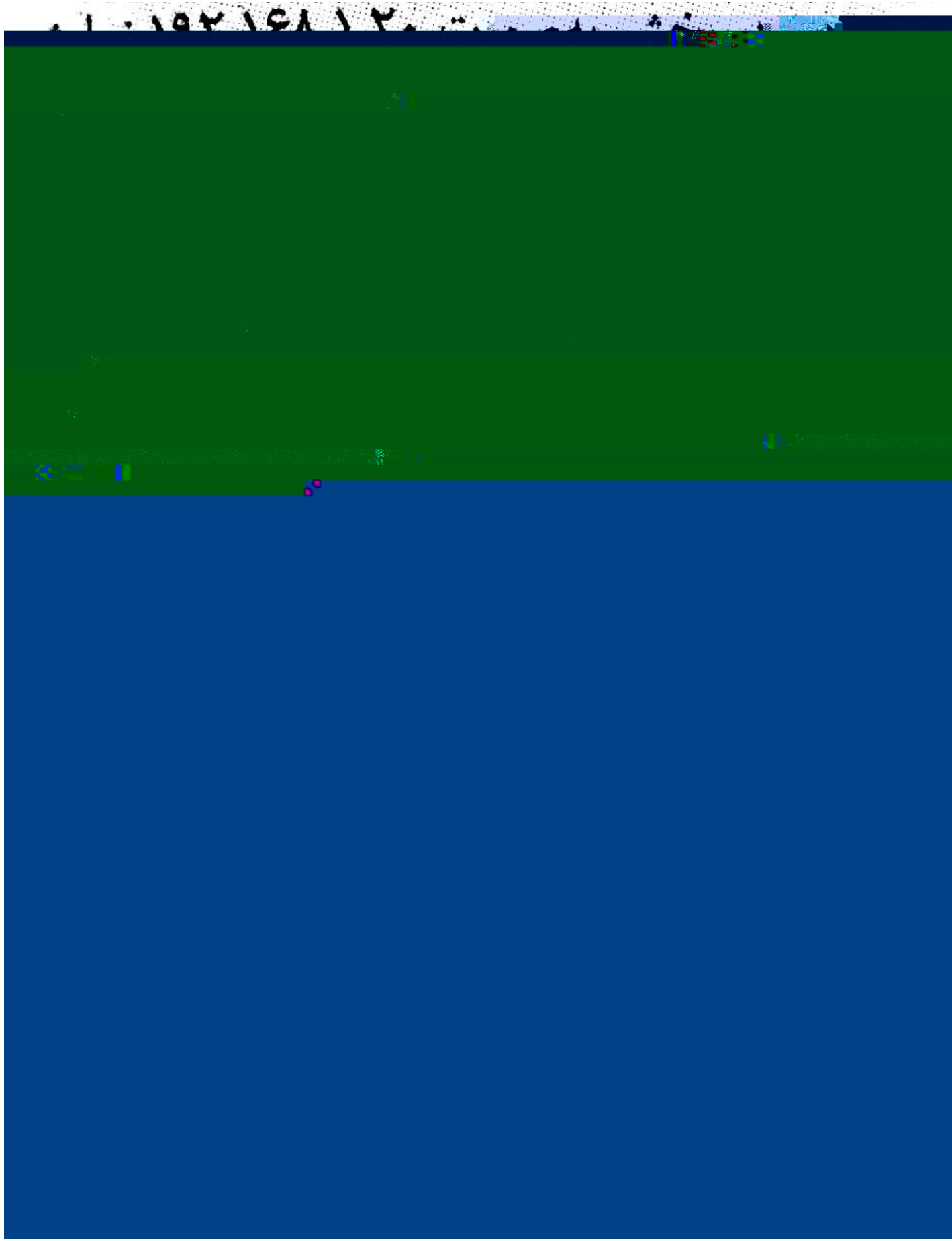
www.iran-bijar.com

۳- به بخش About Phone رفته و در همین

بخش با گزینه **Status** ...

برای افزایش امنیت در شبکه بهتر است با برخی اصطلاحات و واژه‌ها در شبکه‌های کابلی یا بی‌سیم

آشنایی داشته باشید.

بوده و گزینه تکراری در آنها وجود ندارد. (با استفاده از روش های نرم افزاری می توان این آدرس ها را نیز به صورت مجازی شبیه سازی کرد)

آدرس های مک توسط شش جفت کارا کتر هگزادسیمال نشان داده می شوند که میان هر جفت کارا کتر نیز ممکن است علامت دو نقطه، خط تیره یا نقطه وجود داشته باشد. به عنوان مثال آدرس ef:77:3d:f5:6c:98 یک آدرس منحصر به فرد فیزیکی یا همان آدرس مک است. با توجه به منحصر به فرد بودن این آدرس ها، بهترین گزینه برای پالایش اتصالات

Gateway

هنگامی که چند دستگاه به یک روتر یا سوئیچ

متصل باشند، این روتر یا سوئیچ به عنوان دروازه

در شبکه برخوردار خواهند بود. (تفاوتی در اتصالات

کابل و وایرلس در یک شبکه محلی وجود ندارد)

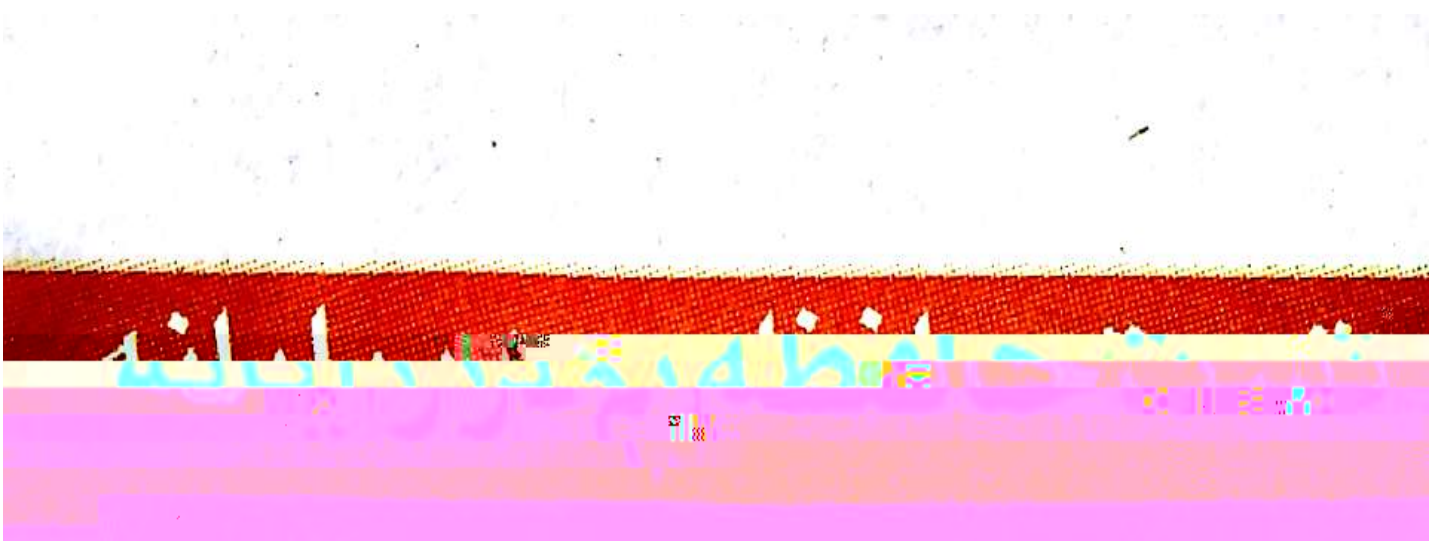
DHCP

سرور دی‌اچ‌سی‌پی در روترها یا دیگر تجهیزات شبکه مسئولیت اختصاص آدرس آی‌پی به دستگاه‌های موجود در شبکه را عهده دار است. به این ترتیب هر دستگاه یک آدرس آی‌پی

منحصربه‌فرد را در شبکه محلی دریافت می‌کند و احتمال تداخل آی‌پی به دلیل وجود دو آدرس یکسان به صفر می‌رسد.

SSID

همان‌طور که می‌دانید شبکه‌های وای‌فای توسط نام‌سایه به این اسمی که به آنها اختصاص داده شده است شناسایی شده و عملیات اتصال به آنها صورت می‌گیرد. نام SSID گفته می‌شود.

مشکلات مربوط به حافظه رم (Ram) در سیستم‌های رایانه‌ای از مشکلاتی به‌شمار می‌رود که بررسی و تشخیص آنها کار نسبتاً دشواری است؛ اما این بررسی نسبتاً دشوار به کمک ابزارهای موجود در ویندوز و ابزارهایی که به همین منظور طراحی شده‌اند، براحتی امکان‌پذیر است و هر کاربری با کمی آشنایی با این ابزارها می‌تواند خیلی آسان مشکلات موجود در رم را شناسایی کند.

در ادامه قصد داریم شما را با دو روش (ابزار موجود در ویندوز و نرم‌افزار قدرتمند MemTest86) آشنا کنیم.

تست ویندوزی

* منوی استارت را باز کرده و در کادر جستجو عبارت **Windows Memory Diagnostic** را وارد کنید. سپس گزینه به‌نمایش درآمده با همین عنوان را کلیک کنید تا

ابزار مورد نظر اجرا شود.

* همه برنامه‌های فعال در ویندوز را ببندید و گزینه

Restart now and check for problems

(recommended) را در پنجره به نمایش

درآمده انتخاب کنید.

* اکنون رایانه شما به طور خودکار ری استارت

شده و ابزار تست حافظه پیش از بوت ویندوز

فعال می‌شود و به طور خودکار حافظه رم را

تست، فقط صد

عملیات تست، رایانه دوباره ری استارت و ویندوز

بوت شود.

* پس از بوت مجدد ویندوز، گزارشی از تست انجام

شده در اختیار شما قرار می‌گیرد که با بررسی آن

می‌توانید به مشکلات احتمالی پی ببرید.

نکته: در صورتی که گزارش موردنظر پس از ری استارت قابل مشاهده نبود می توانید با فشار کلیدهای Win+R و تایپ عبارت eventvwr.msc ابزار گزارش گیری ویندوز را اجرا کنید. سپس از سمت چپ گزینه Windows Logs و در ادامه System را انتخاب کرده و روی گزینه Find در سمت راست کلیک کنید. عبارت MemoryDiagnostic را در کادر جستجو وارد کنید و در فهرست نتایج آخرین گزارش های موجود را برای بررسی نتیجه تست حافظه رم مشاهده کنید.

MemTest86

استفاده از این ابزار نیز بسادگی استفاده از ابزار موجود در ویندوز است. به لینک زیر مراجعه کرده و در بخش MemTest86 V7.0 Free Edition یکی از فایل های قابل رایت روی دیسک نوری یا قابل

ذخیره‌سازی روی فلش را دانلود کنید:

<http://www.memtest86.com/download.htm>

در ادامه در صورتی که فایل ISO را دانلود کردید

توانستید از ابزارهای راییت دیسک نوری آن را روی

آغای! فایوسی

صدای من را می شنوید؟!

من از **ایران** حرف می زنم، کشوری که به آن

خون های آلوده به **ایدز** صادر کردید.

اینجا بسیاری از مردم **سوگوار** شدند.

ما هرگز فراموش

برای دانلودهاک رایگان ، روک عکس زیر کلیک / لمس کنید :

